

ת"פ 20170/01/13 - מדינת ישראל נגד עבד אלראוף דעיף, ויאצסלב דוידוב - לא בעניינו

בית משפט השלום בראשון לציון

03 מאי 2015

ת"פ 20170-01-13 מדינת ישראל נ' דעיף ואח'

בפני כב' השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. עבד אלראוף דעיף
2. ויאצסלב דוידוב - לא בעניינו

נוכחים:

בא-כוח המאשימה מר חיים שרייבהנד- מתמחה

הנאשם 1 ובא כוחו עו"ד אבו פאנה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

בעניין הנאשם 1

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, ובמסגרת הסדר, בעבירות של התפרצות למקום שאינו משמש בית מגורים וביצוע גניבה או פשע, החזקת מכשירי פריצה, התחזות כאדם אחר והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו.

לפי עובדות כתב האישום, הנאשם עבד בעסק שבבעלותו של סלי צפלאוי, המצוי בתוך מפעל שבבעלותו של צבי ליפשיץ (להלן בהתאמה: "סלי" ו"צבי"). על פי הרקע לכתב האישום, הנאשם ביצע את ההתפרצות כנקמה בגין פיטוריו מהעסק על ידי סלי.

בתאריך 29.9.12, בשעת לילה, הנאשם וחברו, הנאשם 2, קפצו מעל גדר המפעל, והנאשם פתח את החלון ונכנס

עמוד 1

לעסק. הנאשם גנב מהעסק רכוש השייך לסלי ולצבי, הכולל: 5 מסכי מחשב, 3 כונני מחשב, 3 מדפסות, משאבת מים, מכונת שטיפה וספר, העמיסו על רכב ונסע מהמקום.

הנאשם נתפס עם הרכוש הגנוב ברכב במחסום משטרת. באותן הנסיבות, החזיק הנאשם ברכב כפפות, מפתח צינורות ומברגים. הנאשם הזדהה בפני השוטר בשם אחיו, וכך עשה גם כאשר הובא לתחנת המשטרה בעת חקירתו הראשונה.

התנהלות ההליכים וההסדר בין הצדדים

2. הדיונים נדחו מספר פעמים בשל אי התייצבות הנאשם ו/או בא כוחו, או התייצבותם באיחור, או לפי בקשתם לדחייה לצורך קיום מו"מ עם המאשימה.

בתאריך 2.4.14 הודיעו הצדדים על הסדר דיוני במסגרתו הנאשם חזר בו מכפירתו, והודה בעבירות נשוא כתב האישום. הצדדים עתרו להפניית הנאשם לשרות המבחן, והודיעו כי אם התסקיר יהיה חיובי בפרמטרים של קבלת אחריות, שיתוף פעולה כפי שידרש, והמלצה חיובית, המאשימה תעתור להטלת 6 חודשי מאסר, הפעלת המאסר על תנאי בן 6 חודשים בחופף ובמצטבר, כך שסה"כ ירצה 9 חודשי מאסר בפועל, וכן הטלת מאסר על תנאי בגין עבירות רכוש, קנס וחילוט הרכב. אם התסקיר של שרות המבחן יהיה שלילי בפרמטרים אלו, הצדדים יטענו לעונש באופן פתוח.

עוד הודיעו הצדדים כי לגבי הנאשם 2 הוסכם שכתב האישום יתוקן, תיוחס לו עבירת סיוע להתפרצות, והמאשימה תעתור ל-4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות, מאסר על תנאי בגין עבירות רכוש וקנס, וזאת אם התסקיר שיוגש בעניינו יהיה תסקיר חיובי באותם הפרמטרים שאוזכרו לעיל.

התסקיר בעניינו של הנאשם התקבל לדיון שהיה קבוע ליום 21.9.14, אך גם לאחר קבלת התסקיר, נדחו הדיונים מספר פעמים בשל אי התייצבות הנאשם או בא כוחו. ההליך נמשך גם לאור בקשה שהגיש הנאשם לחזור בו מהודייתו, שסויגה בהמשך לחזרה מהודיה בעבירות של החזקת מכשירי פריצה, התחזות כאדם אחר והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, ולא לעבירת ההתפרצות לעסק. בקשת הנאשם לחזור בו מכפירתו נדחתה על ידי בית המשפט, והצדדים טענו לעונש.

תסקיר שרות המבחן

3. על פי התסקיר, הנאשם רווק, נמצא בקשר זוגי מזה 8 שנים, ומתעתד להתחתן בשנה הקרובה. הנאשם מסר כי הוא עובד כנהג משאית עצמאי, וכי סיים 12 שנות לימוד, אך לא הציג כל מסמכים לאימות האמור.

הנאשם בן למשפחה המונה זוג הורים ו-5 ילדים, ותיאר קשרים טובים ותומכים בין בני המשפחה. הנאשם מסר כי משפחתו התנגדה לקשר שלו עם בת זוגו בשל מוצאה, ולכן עבר להתגורר איתה בשכירות, אך לאחר שהוריו נוכחו כי בכוונתו להתחתן, קיבלו את הקשר, והם חזרו להתגורר בכפר.

בהתייחסותו לעבירות נשוא התיק, הנאשם מסר כי מאחר שמעסיקו פיטר אותו וסירב לשלם לו שכר, ולאחר ששתה אלכוהול, שוכנע על ידי חברו, הנאשם 2, לפרוץ לעסק כדי לקחת ציוד, שיהווה כלי מיקוח לקידום קבלת השכר המגיע לו.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לראות את חלקו וליטול אחריות למעשיו ברגעי משבר, וכי הוא נוטה להאשים את סביבתו בסיבה להתנהגותו.

למרות שהנאשם שלל בפני שרות המבחן התמכרות לאלכוהול, שרות המבחן סבר כי קיים יסוד סביר להניח כי הנאשם משתמש באלכוהול באופן נרחב, ונוטה להתחמק מאחריות למעשיו בעת שהוא שותה. עוד התרשם שרות המבחן כי הנאשם התקשה להבין את הפסול בהתנהגות כוחרית כשהוא מרגיש שנעשה לו עוול.

שרות המבחן סבר כי קיים חשש להישנות התנהלות עבריינית, וזאת על רקע תפיסות אלו של הנאשם, אשר עומדות גם ברקע לביצוע העבירות הקודמות בהן הוא הורשע, לצד שימוש לא אחראי באלכוהול.

שרות המבחן סבר כי עונש מציב גבולות וברור בדמות מאסר, יגרום לנאשם להבין כי הוא משלם מחיר אישי כבד בגין מעשיו, ולפיכך, ימנע מהתנהלות עוברת חוק בעתיד, וכן ענישה כזו תפחית את הסיכוי לרצידיזם. מאחר שהנאשם שלל כל נזקקות טיפולית בפני שרות המבחן, שרות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר שרות המבחן, והמלצותיו להטלת ענישה ברורה ומציבת גבולות, וטען כי מאחר שמדובר בתסקיר שלילי, המאשימה חופשית בטיעוניה ואינה מחויבת לעתור לעונש על פי ההסדר הדיוני.

ב"כ המאשימה טען כי הפסיקה קובעת באופן עקבי כי עבירות הרכוש בכלל, והתפרצויות בפרט, פוגעות הן בפן הכלכלי והן בפן האישי של בעל העסק, ויש להטיל בגין ענישה מחמירה. ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ב"כ המאשימה טען כי יש לקחת בחשבון מחד, את הודיית הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי, ומאידך, את חומרת העבירות, את עברו הפלילי של הנאשם הכולל מאסר על תנאי בר הפעלה, ואת התסקיר השלילי שהוגש בעניינו.

ב"כ המאשימה עתר להשתת מאסר בפועל, הפעלת המאסר המותנה במצטבר לכל עונש שיושת בתיק זה, מאסר על תנאי, קנס, וחילוט הרכב או הסכום שהופקד במקומו.

5. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם ואחיו עבדו מספר שנים בעסק. בשנים האחרונות, בשל בעיות כלכליות בעסק, עבודת הנאשם הייתה מופסקת לסירוגין, ונגרמו לנאשם כתוצאה מכך קשיים כלכליים. כשהמעסיק החליט להפסיק את עבודתם של הנאשם ושל אחיו, הם ביקשו לקבל את פיצוייהם אך לא נענו. על רקע מצב זה הנאשם התפרץ לעסק, גם מהטעם שהוא היה שרוי במצב כלכלי קשה, וגם מאחר שבאותה עת הוא היה עלול לאבד את בת זוגו.

ב"כ הנאשם טען כי שיקול הדעת של הנאשם באותה עת היה משובש, הוא היה תחת השפעת אלכוהול, וביצע את ההתפרצות שלא בשיקול דעת, מאחר שחשב לתומו ובטעות כי בכך יוכל להשיג את הפיצויים המגיעים לו.

ב"כ הנאשם טען כי אין להפעיל את המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בעבירה של הסגת גבול, וזאת משני טעמים - הטעם האחד, העבירה של הסגת הגבול בתיק הקודם בוצעה על רקע עבירות אלימות ואיומים ולא על רקע עבירות רכוש. הטעם השני, לנאשם לא הוסבר, והוא אף לא ידע שהורשע בעבירה של הסגת גבול על השלכותיה ומשמעויותיה.

ב"כ הנאשם טען כי כיום הנאשם נשוי לבת זוגו, והוסרה ההתנגדות לקשר ביניהם מצד שתי המשפחות של בני הזוג, והם חיים יחדיו בבית הוריו של הנאשם. הנאשם עובד כנהג משאית, אשתו עובדת כקופאית, והם עמלו והצליחו לסגור את מרבית חובותיהם. ב"כ הנאשם טען עוד כי הנאשם ואשתו עוברים טיפולי פוריות בתקווה ובכוונה להביא ילד לעולם.

ב"כ הנאשם הצביע על כך שעל פי ההסדר בין הנאשם 2 למאשימה, המאשימה התחייבה לעתור ל-4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, וטען כי חלקו של הנאשם אינו סוטה בהרבה מחלקו של הנאשם 2. המאשימה עמדה על ענישה חמורה יותר כלפי הנאשם עקב המאסר על תנאי, שלטענתו, אינו בר הפעלה במקרה דנן, ולכן, טען כי מתווה הענישה עליו הוסכם אינו שוויוני.

ב"כ הנאשם טען כי עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד, וכולל הרשעה אחת בלבד.

ב"כ הנאשם טען כי על בית המשפט בבואו לגזור את דינו של הנאשם, לשקלל הן את נסיבותיו האישיות, הן את עיקרון אחדות הענישה והן את עיקרון השיקום.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע ישן יחסית, וכי האינטרס הציבורי הוא כי הנאשם לא ישלח אל מאחורי סורג ובריח אלא כי תינתן לו את ההזדמנות להשלים את מעגל השיקום.

ב"כ הנאשם טען כי כאשר הוצע לנאשם טיפול על ידי שרות המבחן, הוא חשב לתומו כי מדובר בטיפול רפואי, ולכן השיב כי אינו זקוק לטיפול מאחר שחש בטוב.

ב"כ הנאשם טען כי יש להסתפק בענישה ברף התחתון של מתחם הענישה, היינו שישה חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס כספי משמעותי, שיהוו שוט מעל ראשו של הנאשם. לעניין חילוט הרכב, ב"כ הנאשם טען כי הרכב שוחרר ונמכר, והשאיר לשיקול דעת בית המשפט אם לחלט את כספי ההפקדה.

6. הנאשם טען כי בעת שניתן גזר דינו הקודם במסגרתו הוטל עליו המאסר על תנאי, הוא לא הבין את משמעות העבירה של הסגת הגבול. הנאשם טען כי עבד אצל המעסיק במשך 9 שנים, והמעסיק נותר חייב לו ולאחיו סך של 20,000 ₪. הנאשם טען כי מאחר שלא קיבל את הכספים שהגיעו לו, ננקטו נגדו הליכים ורכושו היה מעוקל. הנאשם טען כי ניסה לדבר עם המעסיק, אך הוא לא התייחס אליו.

הנאשם הוסיף וטען כי באותה תקופה בת זוגו נכנסה לכלא צבאי, והוא היה זקוק לכסף כדי לשכור שרותי סנגור עבודה, היה בלחץ רב, ולא קיבל תמיכה ממשפחתו.

הנאשם טען כי שתי וודקה בכמות גדולה, כעס מאד על מעסיקו ולא יכול היה להשתלט על כעסו, ומצא את עצמו במשטרה. הנאשם טען כי לקח אחריות להתפרצות עוד בחקירה במשטרה. הנאשם הוסיף וטען כי לא התחזה בפני השוטרים כאחיו, וכי החפצים שהוחזקו ברכב לא היו למטרת הפריצה.

הנאשם טען כי הסביר לשירות המבחן כי היה שתוי ובתקופה משברית, והם אמרו שיופנה לטיפול בגמילה משתיית

אלכוהול, אך הוא אינו זקוק לכך, שכן כבר שנה אינו נוגע בשתייה.

דין והכרעה

7. כתב האישום מתאר אירוע בו הנאשם החליט לנקום במעסיקו בשל חוב כספי, התפרץ לעסק וגנב רכוש, בסיועו של הנאשם 2. בהמשך, הנאשם נתפס ברכב בו נהג במחסום משטרה, כשהרכוש הגנוב ברכב. ברכב החזיק הנאשם כלי פריצה, והזדהה בפני השוטרים בשם אחיו, וכך גם בתחנת המשטרה.

מדובר בעבירות מסוגים שונים, שבוצעו בשעות שונות, ולכן יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לגבי כל אחד מחלקי האירוע בנפרד, היינו, החלק של עבירות הרכוש - ההתפרצות לעסק והחזקת כלי הפריצה, והחלק של העבירות שבוצעו כלפי השוטרים - הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והתחזות כאדם אחר.

לאחר מכן, יש לטעמי לקבוע עונש כולל אחד על כלל העבירות, מאחר שמדובר על השתלשלות שאירעה באותו היום והעבירות בוצעו בהמשך זו לזו.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות של התפרצות לעסק והחזקת כלי פריצה הם זכותו של אדם על קניינו, וכן שמירת תחושת הביטחון והסדר הציבורי.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והתחזות כאדם אחר הם יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, וההגנה על עקרון שלטון החוק וכיבודו.

בבחינתמידתהפגיעהשלנאשםבערכיםהמוגנים בעבירות נגד הרכוש עולה כי מדובר בפגיעה משמעותית, אף אם לא ברף הגבוה ביותר. המדובר בכניסה לעסק, שאומנם, לא בוצעה באופן מתוחכם ביותר, אך יש לזכור כי הנאשם עבד בעסק וידע כיצד יוכל להיכנס אליו. הנאשם הגיע למקום, יחד עם הנאשם 2 שסייע בידו, כשהוא מצויד ברכב ובכלי פריצה, וגנב רכוש, שעיקרו הוא מערכת המחשוב של העסק, שיש להניח שיש לה ערך כספי, בעיקר לבעליה, לאור המידע העסקי שנמצא במחשבים.

לא ניתן להצדיק התנהגות זו של הנאשם בטענה לחוב כספי. אף אם היה מגיע לנאשם כסף מהמעסיק, והוא היה בקשיים כלכליים, היה על הנאשם לפעול לגביית החוב בדרכים חוקיות ולגיטימיות.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים באשר לעבירות של התחזות כאדם אחר והפרעה לשוטר במילוי תפקידמובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית, שכן הנאשם ביצע את העבירות הן כאשר נתפס והן כאשר הובא לתחנת המשטרה וזאת כדי להתחמק מהליכים נגדו.

המחוקק קבע עונש של שבע שנות מאסר בצידה של עבירת ההתפרצות לעסק וגניבה ממנו, ובזאת גילה דעתו בדבר

החומרה שיש לייחס לעבירה זו.

אתייחס לפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה לגבי העבירה של התפרצות לעסק וגניבה -

ע"פ (מחוזי-חי') 12199-11-11 **מדינת ישראל נ' סיסאי קסטה** (19.1.12) - הנאשם צעיר בן 23, התפרץ לדוכן מפעל הפיס באופן שניפץ את החלון והכניס את פלג גופו העליון לדוכן דרך החלון, וגנב כרטיסי הגרלה משומשים, וכן תקף שוטר והתנהג באופן פסול במקום ציבורי. שרות המבחן בתסקיר נמנע מהמלצה טיפולית. בית משפט השלום השית על הנאשם מאסר על תנאי והתחייבות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, הטיל על הנאשם 7 חודשי מאסר, לאחר שציין כי לקח בחשבון כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי אין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם נאשם כאשר מתקבל ערעור על קולת העונש.

ת"פ (שלום-ים) 8366-02-11 **מדינת ישראל נ' אוהד פת** (12.12.11) - בית המשפט גזר על הנאשם 30 חודשי מאסר, הפעיל במצטבר מאסר על תנאי בן 10 חודשים, כך שסה"כ הושת על הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. באותו מקרה הנאשם עמד לדין בעבירה של התפרצות לעסק לפי סעיף 407 (א) לחוק העונשין, שהוא סעיף פחות חמור מסעיף 407 (ב) לחוק העונשין בו הורשע הנאשם במקרה שלפני, וכן הורשע שם בעבירת איומים על שוטר.

עוד יצוין כי הנאשם באותו מקרה הודה רק בסיום שמיעת כל העדויות, וכי ניתנה לו הזדמנות טיפולית, הוא שוחרר לקהילה לגמילה מסמים ואלכוהול, אך סולק משם. אותו נאשם היה צעיר בן 23 בלבד, ועמד לדין בעברו 5 פעמים בעבירות מגוונות.

ב"כ הנאשם הפנה לגזר דין אחד שניתן ב- ת"פ (שלום-פ"ת) **מדינת ישראל נ' שפוטטיבסקי גאורגי ואח'** (17.4.07) - באותו מקרה הנאשמים הורשעו בעבירה של התפרצות לעסק וגניבה בצוותא חדא של צינורות מתכת מחנות הום סנטר. הוגשו בעניינם של הנאשמים תסקירים חיוביים ושרות המבחן המליץ שלא להרשיעם. נאשם 1 ביצע את העבירה עת היה בן 18, ומאז הוא התגייס לצבא ומועמד לצאת לקורס קצינים. הנאשם 2 נעדר עבר פלילי, השתתף בפרויקט מנהיגות נוער כחניך ולאחר מכן כמדריך.

בית המשפט ציין בגזר הדין כי החליט לנהוג כהגדרתו "במידת הרחמים .. ובמידה גדושה ביותר", ואף שלא קיבל את המלצת שרות המבחן להימנע מהרשעה, הסתפק בהשתתף מאסר על תנאי, של"צ וקנס.

לאחר עיון בפסיקה זו ובפסיקה נוספת שניתנה בעבירה של התפרצות לעסק והחזקת כלי פריצה, ולאור נסיבות ביצוע העבירות כמפורט, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס ו/או פיצוי.

המחוקק קבע עונש של שלוש שנות מאסר בצידן של כל אחת מהעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והתחזות כאדם אחר. המחוקק הגדיר את חומרת העבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, בכך שקבע עונש מאסר מינימלי לתקופה של שבועיים.

עיון בגזרי דין שנתנו בעבירות של התחזות כאדם אחר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עולה כי בד"כ הם כוללים גם עבירות נוספות, כמו עבירת שב"ח, שימוש במסמך מזויף, נהיגה ללא רישיון וכד'. מתחם הענישה שנקבע בפסיקה לעבירות אלו כולל העבירות הנוספות נע בין 3 ל-8 חודשי מאסר ומאסר על תנאי. ראה לדוגמא: ת"פ 53606-06-14 (שלום-ב"ש) **מדינת ישראל נ' אלעוידא** (3.9.14), ת"פ 24949-03-13 (שלום-רח') **מדינת ישראל נ' איאד עפאנה** (2.6.14).

לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את עבירת ההתחזות כאדם אחר והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו בנסיבות האירוע דנן נע בין חודש ל-5 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס.

יש לדחות את טענת ב"כ הנאשם כי על בית המשפט לשקול במקרה דנן את עקרון השיקום, שכן לא הוכח כי הנאשם השתקם או כי קיים פוטנציאל לשיקומו. כמו כן, לא מצאתי כי יש לחרוג ממתחמי הענישה לחומרא מטעמי הגנת הציבור, ולכן, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

ההסדר המקורי בין הצדדים היה ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם. ההסדר אינו מחייב את המאשימה, לאור התסקיר השלילי שהוגש בעניינו של הנאשם.

יש לדחות את טענת הנאשם לפיה יש ללמוד מההסדר אליו הגיעה המאשימה עם הנאשם 2 תוך החלת עקרון אחידות הענישה, על העונש שיש לגזור על הנאשם, וזאת מכמה טעמים -

ראשית, נגד הנאשם 2 לא תלוי ועומד מאסר על תנאי. שנית, הנאשם 2 הורשע בסיוע לעבירת ההתפרצות בלבד, בעוד שהנאשם היה העבריין העיקרי באירוע, והורשע בעבירת ההתפרצות עצמה ולא בסיוע, וכן בעבירות נוספות של החזקת מכשירי פריצה, התחזות כאדם אחר והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו.

שלישית, הנאשם 2 צעיר בחמש שנים מהנאשם, כלומר, בעת האירוע נשוא כתב האישום היה בן 21 בלבד, גיל שהוגדר בפסיקה כ"בגיר-צעיר", והענישה המוטלת על נאשמים בקטגורית גיל זו היא ענישה מקלה יותר.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - לא הומצא כל מסמך לשרות המבחן או לבית המשפט ולא הובא כל עד לבית המשפט שיתמוך באיזו מהטענות העובדתיות שנשמעו מפי הנאשם ובא כוחו, לרבות טענות לגבי חוב המעסיק, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם ועוד.

על בסיס דבריו של הנאשם בלבד עולה כי הוא נישא לאחרונה לבת זוגו, וכי הם מתכוונים להביא ילדים לעולם, וכי הוסרה התנגדות משפחותיהם לקשר הזוגי.

הנאשם תלוי ועומד תיק נוסף בעבירת תקיפת בת זוג, ב-ת"פ 21759-12-13 בבית משפט השלום בחדרה, בה הוא הודה והורשע, וטרם נגזר דינו. העבירה נשוא התיק של בית משפט השלום בחדרה בוצעה ביום 9.8.13, כלומר, במהלך התנהלות התיק דנן. המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם ניתן להפעלה גם בגין עבירה זו, והדבר מלמד כי

הנאשם לא הורתע מקיום ההליכים המשפטיים נגדו, מתקופת המאסר אותה ריצה חודשים ספורים לפני האירוע נשוא כתב האישום, ומהמאסר על תנאי שריחף מעל ראשו.

זאת ועוד, הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג בפני בית משפט השלום בחדרה, וטרם ניתן גזר דין מאחר שהוא נשלח לקבלת תסקיר. הנאשם מסר לבית משפט השלום בחדרה כי הוא מעוניין בצירוף התיק דנן לתיק המתנהל בבית משפט השלום בחדרה. למרות הצהרתו זו של הנאשם בפני בית משפט השלום בחדרה, ולאחר מתן הצהרה זו, הנאשם ביקש לחזור בו מהודייתו בחלק מהעבירות בהן הודה בתיק שבפני.

יש לדחות את טענת ההגנה לחלוף זמן מאז ביצוע העבירות - האירוע נשוא כתב האישום הינו מיום 29.9.12. כתב האישום הוגש ב-25.12.12, בחלוף שלושה חודשים. מאז התנהלו ההליכים המשפטיים כמתואר בגזר הדין לעיל, כשכל הדחיות נדרשו בשל אי התייצבות הנאשם או בא כוחו, בקשותיהם לדחייה, הצורך בהגשת תסקיר, ודין בטענות שהועלו על ידי ההגנה, כך שאין לזקוף את חלוף הזמן לחובת המאשימה.

אני מסכימה עם התרשמות שרות המבחן כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ועל התנהלותו, והדבר בא לידי ביטוי בהיבטים שונים ורבים - הפניית אצבע מאשימה למעסיקו, לשתיית אלכוהול, לחברו לכתב האישום, ללחצים משפחתיים, והכל במקום לראות את חלקו וליטול אחריות על מעשיו.

עמדה בעייתית זו של הנאשם השתקפה גם מטענות שונות שהועלו על ידו בבית המשפט - הטענות שעמדו בבסיס בקשת הנאשם לחזור בו מהודייתו בתיק זה, הפרשנות שניתנה על ידי ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש לכך שהנאשם לא פנה לטיפול בבעיית האלכוהול, כפי שהומלץ על ידי שרות המבחן, הטענה שהנאשם לא ידע כי תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בעבירה של הסגת גבול, על אף שהכרעת הדין ניתנה על פי הסדר בין הצדדים, בעת שהנאשם היה מיוצג על ידי עו"ד מיומן, וגזר הדין ניתן בנוכחותו. כך גם התנהלותו הבעייתית של הנאשם בהליכים בתיק זה ובהליכים בתיקו הקודם, כפי שמשתקף מהפרוטוקולים באותו תיק.

בגדרו של מתחם הענישה, יש לקחת בחשבון הן את שיקול הרתעת היחיד, הן לאור עברו הפלילי של הנאשם והן לאור הסיכון לרצידיביזם כעולה מהתסקיר, וכן את שיקול הרתעת הרבים לאור חומרת העבירה.

הנאשם בן 29, ורישומו הפלילי כולל הרשעה אחת ב-ת"פ 6611/08 (שלום-תל אביב) מיום 7.3.12 בעבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה והסגת גבול.

בית משפט השלום השית על הנאשם חודשיים מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים בעבירות בהן הורשע וכל עבירת אלימות אחרת נגד הגוף.

העבירות נשוא התיק דנן נעברו חצי שנה לאחר שנגזר דינו של הנאשם בתיקו הקודם, וחודשים ספורים לאחר שהשתחרר מריצוי מאסרו.

אדון להלן במחלוקת שהתגלעה בין הצדדים בשאלה האם המאסר על תנאי הינו בר הפעלה בתיק זה.

אעיר כי טענת ב"כ הנאשם לאי הפעלת המאסר על תנאי, לא הועלתה על ידו עת הצדדים הגיעו להסדר טיעון, שכלל את הפעלת המאסר על תנאי בחופף למאסר בפועל, אלא רק בעת הטיעונים לעונש.

הנאשם הורשע בתיקו הקודם, בין היתר, בעבירה של הסגת גבול, ובגזר הדין נקבע כי המאסר על תנאי יחול "אם תוך שלוש שנים מהיום יעבור את אחת העבירות בהן הורשע או עבירת אלימות אחרת נגד הגוף".

עבירת הסגת הגבול לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין הינה עבירה מסוג עוון, והנכללים בה שני יסודות, הראשון "העושה אחת מאלה כדי להפחיד מחזיק בנכס, להעליבו, להקניטו או לעבור עבירה", והשני - "נכנס לנכס או על פניו", ולחלופין "לאחר שנכנס כדין לנכס נשאר שם שלא כדין".

עבירת ההתפרצות לעסק לפי סעיף 407 לחוק העונשין הינה עבירה חמורה יותר, עבירה מסוג פשע. עבירת ההתפרצות לעסק לפי סעיף קטן (א) כוללת את היסודות הבאים: "המתפרץ לבנין שאינו משמש בית מגורים או תפילה...", ו-"בכוונה לבצע בהם גניבה או פשע", סעיף קטן (ב) מוסיף לחומרת העונש כאשר הנאשם ביצע בפועל גניבה או פשע.

הכלל הוא כי המאסר על-תנאי מופעל שעה שהנאשם עובר בתקופת התנאי עבירה שנקבעה בגזר-הדין ומורשע בה. הפסיקה הרחיבה את המשמעות להפעלת המאסר על תנאי גם למקרים בהם הנאשם לא הועמד כלל לדין בעבירה הזוהי לעבירת התנאי, אף לא הורשע על-פיה, ובלבד, שהעבירה המאוחרת בה הורשע הנאשם הלכה למעשה כוללת בחובה, מבחינת יסודותיה, את היסודות הקבועים בעבירת התנאי.

על בית המשפט לערוך בחינה מהותית - האם התנהגות הנאשם בעבירה המאוחרת מקימה את רכיבי עבירת התנאי. בית המשפט לא נכנס לבחינת העובדתית של האירוע נשוא כתב האישום שבגינו הושת המאסר על תנאי, אלא לבחינה עובדתית של האירוע נשוא כתב האישום המאוחר בגינו מופעל התנאי (ע"פ 1687/12 פלוני נ' מדינת ישראל (1.5.12); ע"פ 49/80 מסילתי נ' מדינת ישראל, פ"ד ל"ד(3) 808; ע"פ 1867/00 מדינת ישראל נ' גוטמן, פ"ד נד(3) 145; רע"פ 8723/13 שמעון אלייב סולייב נ' מדינת ישראל (11.5.14); ת"פ (שלום-ת"א) 27522-07-10 מדינת ישראל נ' תמיר וקסמן (3.9.13), ע"פ 49/80 מסילתי נ' מדינת ישראל (1980).

שתי העבירות הינן "בעלות גרעין זהה של רכיב התנהגות", כפי שנקבע בהלכה הפסוקה. אותם יסודות של עבירת הסגת גבול נכללים ביסודות עבירת ההתפרצות - הן היסוד הפיזי של כניסה לנכס, והן היסוד הנפשי של מטרת הכניסה לנכס, כדי "לעבור עבירה", כשסוג העבירה אינו מפורט בסעיף. אשר על כן, מטרת הכניסה שלא כדין לנכס יכולה להיות למטרת ביצוע עבירת רכוש, למטרת ביצוע עבירת אלימות או לביצוע כל עבירה אחרת.

בית המשפט שהטיל את המאסר על תנאי, פירט את העבירות שיפעילו את התנאי, ולא הסתפק רק בעבירות אלימות אלא כלל גם עבירת הסגת הגבול, ולא ייחד אותה רק למקרים בהם הסגת הגבול תהיה לצורך ביצוע עבירת אלימות.

לאור האמור, עבירת ההתפרצות לעסק שהיא המאחרת יותר מפעילה את המאסר על תנאי שהוטל בתיק הקודם בגין עבירת הסגת הגבול. הנסיבות של ביצוע העבירה בגינה הוטל התנאי יובאו בחשבון בגזר הדין באופן שחלק מהמאסר על תנאי יופעל בחופף וחלקו במצטבר.

חילוט הכספים שהופקדו כנגד שחרור הרכב שחולט - הרכב ששימש לביצוע עבירת ההתפרצות היה רשום על שם אחיו של הנאשם ונתפס על ידי המשטרה. בדיון שהתקיים בבקשה להשבת הרכב טען אחיו של הנאשם כי שווי הרכב 30,000 ₪. בהחלטה מיום 31.12.12, נקבע כי יופקד סך של 5,000 ₪ כתנאי לשחרור הרכב (ה"ת 21421-10-12).

הנאשם הצהיר בדיון בפני כי הפקיד סכום זה, ולדבריו, הרכב נמכר לצד ג', לפיכך, המאשימה ביקשה לחלט את סכום ההפקדה. ב"כ הנאשם הותיר את ההחלטה בעניין לשיקול דעת בית המשפט. אני סבורה כי לנוכח האמור, יש להורות על חילוט הכספים.

לסיים

8. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 10 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת המאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם ב-ת"פ 6611/08 של בית משפט השלום בתל אביב, כששלושה חודשים יופעלו במצטבר ושלושה חודשים יופעלו בחופף לעונש המאסר שהוטל על הנאשם בתיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל בקיזוז ימי מעצרו מיום 29/9/2012 ועד ליום 30/9/2012.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עבירה נגד הרכוש מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה של התחזות כאדם אחר או עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו או כל עבירה נגד הרכוש מסוג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ד. קנס בסך של 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.6.15 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

עמוד 10

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, יעמוד מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מלא לאלתר.

ה. אני מורה על חילוט הסך של 5,000 ₪ שהופקד כתנאי לשחרור הרכב במסגרת ה"ת 21421-10-12.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום י"ד אייר תשע"ה, 03/05/2015 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בא-כוח הנאשם מבקש עיכוב ביצוע לצורך התארגנות ולצורך שקילת הגשת ערעור על גזר הדין.

היה על הנאשם לצפות כי יוטל עליו עונש לריצוי בפועל, ולהתארגן בהתאם, לרבות בערבויות הולמות.

אני נעתרת לבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר למשך 30 ימים מהיום, בכפוף להפקדת הבטוחות הבאות:

א. ערבות עצמית בסך של 10,000 ₪.

ב. ערבות צד ג' בסך של 10,000 ₪.

ג. הפקדה במזומן בסך של 5,000 ₪.

ניתן צו עיכוב יציאה מן הארץ למשך 180 ימים.

רשמתי בפניי את הצהרת הנאשם כי אינו מחזיק בדרכון.

ניתנת ארכה להפקדה במזומן עד ליום 5/5/2015 בשעה 12:00.

ככל שלא תינתן החלטה אחרת, הנאשם יתייצב בתאריך 2/6/2015 בבית מעצר "הדרים" עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למימון מוקדם, עם ענף אבחון ומימון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

עותק מהחלטה זו יועבר לשב"ס ולמשטרת הגבולות.

ניתנה והודעה היום י"ד אייר תשע"ה, 03/05/2015 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

הוקלדעלידיאיליןאלון